

EIROPADOME

**Briselē, 2014. gada 27. jūnijā
(OR. en)**

EUCO 79/14

**CO EUR 4
CONCL 2**

PAVADVĒSTULE

Sūtītājs: Padomes Ģenerālsekretariāts

Saņēmējs: delegācijas

Temats: **EIROPADOME
2014. GADA 26. UN 27. JŪNIJS**

SECINĀJUMI

Delegāciju vajadzībām pielikumā ir pievienoti Eiropadomes secinājumi (2014. gada 26. un 27. jūnijs).

Eiropadome vienojās par Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātu izvirzīt Žanu Klodu Junkeru (Jean-Claude Juncker), ko tā ierosina Eiropas Parlamentam. Šajā kontekstā tā vienojās par galveno prioritāšu stratēģisko programmu nākamajiem pieciem gadiem. Tā aicināja ES iestādes un dalībvalstis šīs prioritātes pilnībā īstenot savā darbā.

Eiropadome noteica likumdošanas un darbības plānošanas stratēģiskās pamatnostādnes turpmākajiem gadiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (skatīt I nodaļu) un arī pievērsās saistītiem horizontāliem jautājumiem. Tā pabeidza 2014. gada Eiropas pusgadu un aicināja izvērst papildu centienus, lai stiprinātu Eiropas izaugsmes un jaunu darbvietu radīšanas spējas. Eiropadome izvērtēja progresu virzībā uz oktobrī paredzēto galīgo lēmumu par klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam un atbalstīja to, ka nekavējoties tiek īstenots visneatliekamāko pasākumu kopums, lai stiprinātu Eiropas izturētspēju un palielinātu tās energodrošību. Padomei tika lūgts, gatavojoties Eiropadomes oktobra sanāksmei, turpināt analizēt citus vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumus, ar ko stiprināt ES energodrošību.

Eiropadome atzinīgi novērtēja to, ka ir parakstīti asociācijas nolīgumi, tostarp attiecībā uz padziļinātām un visaptverošām brīvās tirdzniecības zonām, starp Eiropas Savienību un Gruziju un Moldovas Republiku, kā arī parakstītas atlikušās asociācijas nolīguma daļas, tostarp attiecībā uz padziļinātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu, starp Eiropas Savienību un Ukrainu.

I. BRĪVĪBA, DROŠĪBA UN TIESISKUMS

1. Viens no Savienības galvenajiem mērķiem ir veidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu bez iekšējām robežām un pilnībā ievērojot pamattiesības. Lai to sasniegtu, ir jāveic saskanīgi politikas pasākumi patvēruma, imigrācijas, robežu un policijas un tiesu iestāžu sadarbības jomā saskaņā ar Līgumiem un to attiecīgajiem protokoliem.
2. Tādā Eiropā, kura aizsargā savus pilsoņus un nodrošina faktiskas tiesības cilvēkiem gan Savienībā, gan ārpus tās, visi šie aspekti ir savstarpēji saistīti. Panākumi vai neveiksmes vienā jomā ir atkarīgi no darbības rezultātiem citās jomās, kā arī no sinerģijām ar saistītām politikas sfērām. Risinājums daudzām problēmām brīvības, drošības un tiesiskuma telpā ir rodams attiecībās ar trešām valstīm, un tāpēc ir jāuzlabo ES iekšpolitikas un ārpolitikas savstarpējā saikne. Tam ir jāatspoguļojas ES iestāžu un struktūru savstarpējā sadarbībā.

3. Par pamatu ņemot iepriekšējās programmas, šobrīd vispārējā prioritāte ir konsekventi transponēt, efektīvi īstenot un konsolidēt esošos tiesību aktus un politikas pasākumus. Pats galvenais būs pastiprināt operatīvo sadarbību, vienlaikus izmantojot informācijas un sakaru tehnoloģiju inovāciju potenciālu, palielināt dažādo ES aģentūru lomu un nodrošināt ES līdzekļu stratēģisku izmantošanu.
4. Turpmākajos gados turpinot pilnveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ļoti svarīgi būs nodrošināt pamattiesību aizsardzību un veicināšanu, tostarp attiecībā uz datu aizsardzību, vienlaikus – arī attiecībā ar trešām valstīm – risinot problēmas drošības jomā, un līdz 2015. gadam pieņemt spēcīgu ES datu aizsardzības vispārīgo satvaru.
5. Saskaņoties ar tādām problēmām kā nestabilitāte daudzviet pasaulē, kā arī globālām un Eiropas demogrāfijas tendencēm, Savienībai ir vajadzīga efektīva un labi pārvaldīta migrācijas, patvēruma un robežu politika, kuras pamatā ir Līgumā noteiktie solidaritātes un atbildības taisnīga sadalījuma principi, saskaņā ar LESD 80. pantu un tā efektīvu īstenošanu. Ir nepieciešama visaptveroša pieeja, ar kuras palīdzību optimizē likumīgas migrācijas sniegtos ieguvumus un piedāvā aizsardzību tiem, kuriem tā ir vajadzīga, vienlaikus apņēmīgi risinot nelikumīgas migrācijas problēmu un efektīvi pārvaldot ES ārējās robežas.
6. Lai Eiropa nezaudētu savu pievilcību kā talantu un prasmju galamērķis, tai ir jāizstrādā stratēģijas, kuras ļautu maksimāli palielināt likumīgas migrācijas iespējas, izmantojot saskanīgus un efektīvus noteikumus, un kuras veidotas, ņemot vērā dialogu ar uzņēmēju aprindām un sociāliem partneriem. Savienībai arī būtu jāatbalsta dalībvalstu centieni izvērst aktīvu integrācijas politiku, ar kuru veicina sociālo kohēziju un ekonomikas dinamismu.

7. Savienības apņemšanās nodrošināt starptautisko aizsardzību nozīmē to, ka ir nepieciešama spēcīga Eiropas patvēruma politika, kura ir balstīta uz solidaritāti un atbildību. Absolūta prioritāte ir kopējās Eiropas patvēruma sistēmas (KEPS) pilnīga transponēšana un faktiskā īstenošana. Tās rezultātā vajadzētu sasniegt augstus kopējus standartus un ciešāku sadarbību, radot vienlīdzīgus apstākļus, kuros patvēruma meklētājiem tiek nodrošinātas vienādas procesuālas garantijas un aizsardzība visā Savienībā. Vienlaikus būtu jāstiprina Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO), jo īpaši sekmējot *acquis* vienveidīgu piemērošanu. Konverģējoša prakse palielinās savstarpējo uzticēšanos un ļaus pievērsties turpmākajiem pasākumiem.
8. Būtiska ES migrācijas politikas sastāvdaļa ir vēršanās pret nelikumīgas migrācijas plūsmu pamatcēloņiem. Kopā ar nelikumīgas migrācijas novēršanu un apkarošanu tas palīdzēs novērst to, ka iet bojā migranti, kuri dodas bīstamā ceļā. Ilgtspējīgu risinājumu var rast, vienīgi aktivizējot sadarbību ar izcelsmes un tranzīta valstīm, tostarp palīdzot stiprināt to migrācijas un robežu pārvaldības spēju. Migrācijas politikai ir jāķļūst par daudz spēcīgāku Savienības ārpolitikas un attīstības politikas neatņemamu sastāvdaļu, piemērojot principu "vairāk par vairāk" un balstoties uz vispārējo pieeju migrācijai un mobilitātei. Pastiprināta uzmanība būtu jāvelta šādiem elementiem:
- stiprināt un izvērst reģionālas aizsardzības programmas, jo īpaši teritorijās, kas atrodas tuvu izcelsmes reģioniem, cieši sadarbojoties ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroju (*UNHCR*); palielināt ieguldījumus pasaules mēroga mītnesvietas maiņas centienos, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo ieilgušo krīzi Sīrijā;
  - aktīvāk risināt cilvēku tirdzniecības un cilvēku kontrabandas problēmu, pastiprinātu uzmanību veltot prioritārajām valstīm un kontrabandas ceļiem;
  - veidot efektīvu kopējo atgriešanas politiku un panākt, lai tiktu pildīti atpakaļuzņemšanas pienākumus, kas paredzēti nolīgumos ar trešām valstīm;
  - pilnīgi īstenot Vidusjūras reģiona jautājumu darba grupas norādītos pasākumus.

9. Tā kā Šengenas zona dod iespēju ceļot bez iekšējo robežu kontroles un cilvēku skaits, kas ceļo uz Eiropas Savienību, arvien pieaug, ir nepieciešams efektīvi pārvaldīt ES kopējās ārējās robežas, lai nodrošinātu spēcīgu aizsardzību. Savienībai ir jāizmanto visi tās rīcībā esošie instrumenti, lai dalībvalstīm palīdzētu pildīt to uzdevumu. Tādēļ:
- izmaksu ziņā efektīvā veidā būtu jāmodernizē ārējo robežu integrēta pārvaldība, lai nodrošinātu robežu viedu pārvaldību ar ieceļošanas-izceļošanas sistēmu un reģistrētu ceļotāju programmu, izmantojot jaunās Lielapjoma IT sistēmu aģentūras (*eu-LISA*) atbalstu;
  - *Frontex* – Eiropas solidaritātes instrumentam robežu pārvaldības jomā – būtu jāpastiprina operatīvā palīdzība, īpaši, lai atbalstītu dalībvalstis, kuras pakļautas lieliem spiedieniem pie ārējām robežām, un jāpalielina sava spēja reaģēt uz straujām migrācijas plūsmu pārmaiņām, pilnībā izmantojot jauno Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*EUROSUR*);
  - saistībā ar *Frontex* ilgtermiņa attīstību, būtu jāizpēta iespēja izveidot Eiropas Robežsardzes sistēmu, lai uzlabotu kontroles un uzraudzības spējas pie mūsu ārējām robežām.

Tajā pašā laikā ir jāmodernizē kopējā vīzu politika, atvieglojot likumīgu ceļošanu un pastiprinātu vietējo Šengenas konsulāro sadarbību, vienlaikus saglabājot augstu drošības līmeni un īstenojot jauno Šengenas pārvaldības sistēmu.

10. Ir svarīgi Eiropas pilsoņiem garantēt patiesu drošības telpu, izmantojot operatīvu policijas sadarbību un novēršot un apkarojot smagus noziegumus un organizēto noziedzību, tostarp cilvēku tirdzniecību un kontrabandu, kā arī korupciju. Vienlaikus ir vajadzīga efektīva ES terorisma apkarošanas politika, saskaņā ar kuru visi attiecīgie dalībnieki cieši sadarbojas, integrējot terorisma apkarošanas iekšējos un ārējos aspektus. Šajā sakarā Eiropadome vēlreiz apstiprina ES terorisma apkarošanas koordinatora lomu. Cīņā pret organizēto noziedzību un terorismu Savienībai būtu jāatbalsta valstu iestādes, izmantojot visus tiesu iestāžu un policijas sadarbības instrumentus un pastiprinot Eiropola un *Eurojust* koordinēšanas funkcijas, tostarp:
- līdz 2015. gada vidum pārskatot un atjauninot iekšējās drošības stratēģiju;
  - uzlabojot pārrobežu informācijas apmaiņu, cita starpā par sodāmības reģistru datiem;
  - pilnveidojot visaptverošu pieeju kibernetiskajai drošībai un kibernetiskajai noziedzībai;
  - novēršot radikalizāciju un ekstrēmismu un veicot pasākumus, lai pievērstos tādai parādībai kā ārvalstu kaujinieki, šajā nolūkā efektīvi izmantojot arī esošos instrumentus, kas dod iespēju izdot brīdinājumus visā ES, un izstrādājot tādus instrumentus kā, piemēram, ES pasažieru datu reģistra sistēma.
11. Eiropas Savienībai ir ļoti svarīgi, lai patiesā Eiropas tiesiskuma telpā tiktu nodrošināta raita darbība, respektējot dažādās dalībvalstu tiesību sistēmas un tradīcijas. Šajā sakarā būtu jāturpina palielināt savstarpējo uzticēšanos pārējo dalībvalstu tieslietu sistēmām. Stabila Eiropas tieslietu politika veicinās ekonomikas izaugsmi, palīdzot uzņēmumiem un patērētājiem saņemt ieguvumus, ko sniedz uzticama uzņēmējdarbības vide iekšējā tirgū. Ir nepieciešama turpmāka rīcība, lai:
- veicinātu ES tiesību aktu konsekveni un skaidrību iedzīvotājiem un uzņēmumiem;
  - vienkāršotu tiesu iestāžu pieejamību; veicinātu efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus un tehnoloģisku inovāciju lietošanu, tostarp e-tiesiskuma lietošanu;

- turpinātu centienus stiprināt aizdomās turētu un apsūdzētu personu tiesības kriminālprocesā;
  - analizētu personu, jo īpaši bērnu, tiesību nostiprināšanu procesos, lai veicinātu spriedumu izpildi ģimenes tiesību jomā un civillietās un komercietās, kurās ir pārrobežu ietekme;
  - pastiprinātu cietušo personu aizsardzību;
  - uzlabotu nolēmumu un spriedumu civillietās un krimināllietās savstarpēju atzīšanu;
  - pastiprinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstu iestādēm;
  - apkarotu krāpnieciskas darbības un zaudējumu nodarīšanu ES budžetam, tostarp sekmējot sarunas par Eiropas Prokuratūru;
  - atvieglotu pārrobežu darbības un operatīvo sadarbību;
  - uzlabotu praktizējošo speciālistu apmācību;
  - izmantotu attiecīgo ES aģentūru, piemēram, *Eurojust* un Pamattiesību aģentūras (*FRA*) speciālās zināšanas.
12. Kā viena no Eiropas Savienības pamatbrīvībām ir jāaizsargā ES pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties un apmesties uz dzīvi, un strādāt citās dalībvalstīs, tostarp tās jāaizsargā pret iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu vai krāpnieciskiem pieprasījumiem.
13. Eiropadome aicina ES iestādes un dalībvalstis saistībā ar šīm pamatnostādnēm nodrošināt atbilstīgas turpmākās darbības likumdošanas un operatīvajā jomā, un 2017. gadā tā rīkos starpposma pārskatīšanu.

II. IZAUGSME, KONKURĒTSPEĒJA UN NODARBINĀTĪBA

A. EIROPAS PUSGADS

14. Ekonomikas atveseļošanās nesenās pazīmes iedveš cerības un parāda, ka dalībvalstu un ES iestāžu kopīgie centieni ir auglīgi. Ir sākusi atjaunoties izaugsme, un ir nedaudz palielinājies nodarbinātības līmenis, kaut arī daudzās Eiropas daļās bezdarba, jo īpaši jauniešu bezdarba, līmenis joprojām ir nepieredzēti un nepieņemami augsts. Lielas bažas joprojām raisa nabadzība un sociālā atstumtība.
15. Pateicoties dalībvalstu centieniem, ir gūti panākumi makroekonomikas nelīdzsvarotības koriģēšanā un turpina uzlaboties publisko finanšu stāvoklis. Eiropadome atzinīgi vērtē to, ka vairākām dalībvalstīm ir atcelta pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra. Būtu jāizmanto tās iespējas, ko sniedz pašreizējā ES fiskālā sistēma, lai panāktu līdzsvaru starp fiskālo disciplīnu un vajadzību atbalstīt izaugsmi. Ņemot vērā pastāvīgi augstos parāda un bezdarba līmeņus un zemo nominālā IKP pieaugumu, kā arī pārbaudījumus, kas saistīti ar novecojošu sabiedrību un atbalstu darbvietu veidošanai, jo īpaši jauniešiem, fiskālā konsolidācija ir jāturpina uz izaugsmi vērstā un diferencētā veidā. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš strukturālām reformām, kas veicina izaugsmi un uzlabo fiskālo ilgtspēju, tostarp pienācīgi novērtējot fiskālos pasākumus un strukturālās reformas, vienlaikus pēc iespējas labāk izmantojot elastīgumu, ko paredz pašreizējie Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumi. Šajā sakarībā Komisija līdz 2014. gada 14. decembrim ziņos Eiropas Parlamentam un Padomei par ES pārvaldības sistēmas piemērošanu, kā paredzēts ES tiesību aktos (sešu tiesību aktu kopumā un divu tiesību aktu kopumā).
16. Atveseļošanās joprojām ir nestabila un nevienmērīga, un centieni īstenot izaugsmi veicinošas strukturālās reformas ir jāturpina un jāpastiprina, lai uzlabotu Eiropas spēju augt un veidot vairāk un labākas darbvietas. Aktīvāka rīcība ir vajadzīga, lai mazinātu nodokļu īpatsvaru darbaspēka izmaksās, reformētu ražojumu un pakalpojumu tirgus un valsts pārvaldi, uzlabotu uzņēmējdarbības un pētniecības, attīstības un inovācijas vidi, atvieglotu piekļuvi finansējumam, veicinātu tīklu nozaru darbību un reformētu izglītības sistēmas.

17. Ņemot vērā minēto, Eiropadome kopumā apstiprināja konkrētām valstīm adresētos ieteikumus (KVAI) un tādējādi noslēdza 2014. gada Eiropas pusgadu. To īstenošana ir būtiska, lai paātrinātu izaugsmi. Pamatojoties uz valsts atbildības un sociālā dialoga principiem, dalībvalstīm ieteikumi būtu jāņem vērā savos turpmākajos lēmumos par budžetu, strukturālām reformām un nodarbinātības un sociālo politiku. Padome un Komisija turpinās pārraudzīt KVAI īstenošanu un vajadzības gadījumā rīkosies.

Normatīvā atbilstība

18. Pamatojoties uz Komisijas paziņojumu, Eiropadome izvērtēja normatīvās atbilstības un izpildes jomā sasniegto. Komisija, pārējās ES iestādes un dalībvalstis ir daudz sasniegušas Normatīvās atbilstības un izpildes programmas (*REFIT*) īstenošanā; tā rezultātā ir efektīvi samazināts regulatīvais slogs. Eiropadome uzskata, ka vienai no iestāžu darba prioritātēm joprojām vajadzētu būt normatīvajai atbilstībai. Tādēļ ir stingri jāaņem īstenot regulatīvo vienkāršošanu un samazināt slogu likumdošanas darbā, kā arī labāk izmantot ietekmes novērtējumus un *ex-post* izvērtēšanu visā likumdošanas ciklā – kā ES līmenī, tā arī valstu līmenī.
19. Normatīvās atbilstības pasākumi Eiropas līmenī būtu jāpapildina ar iniciatīvām attiecībā uz dalībvalstu normatīvo atbilstību. Šajā ziņā dalībvalstīm ES tiesību aktu īstenošanā būtu pilnībā jāizmanto tie noteikumi par regulatīvo elastīgumu, kuri sniedz labumu maziem un vidējiem uzņēmumiem.
20. Eiropadome aicina Padomi sākt Komisijas paziņojuma detalizētu izskatīšanu. Komisija, pārējās ES iestādes un dalībvalstis tiek aicinātas turpināt *REFIT* programmas vērienīgu īstenošanu, ņemot vērā patērētāju un darba ņēmēju aizsardzību, kā arī veselības un vides problēmjautājumus.

B. KLIMATS UN ENERĢĒTIKA

21. Eiropadome saskaņā ar saviem 2014. gada marta secinājumiem izvērtēja progresu virzībā uz galīgo oktobra lēmumu par klimata un enerģētikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam. Šajā sakarībā Eiropadome uzsvēra, cik svarīgi ir ātri pilnveidot galvenos satvara elementus, un cer jo īpaši uz to, ka Komisija līdz jūlijam nāks klajā ar Energoefektivitātes direktīvas pārskatu un informēs par to, kādu ieguldījumu energoefektivitāte var sniegt klimata un enerģētikas satvarā laikposmam līdz 2030. gadam. Tā atkārtoti norāda, cik svarīga nozīme ir 2014. gada septembra ANO Klimata samitam, un apstiprina, ka konkrētais laikposmam līdz 2030. gadam izvirzītais ES mērķis attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanu pilnībā atbildīs saskaņotajam vērienīgajam ES mērķim, kas izvirzīts laikposmam līdz 2050. gadam.
22. Eiropadome atzinīgi novērtēja Komisijas izstrādāto Eiropas enerģētiskās drošības stratēģiju (EEDS) un, pamatojoties uz to, rīkoja pirmo apspriedi. EEDS ir cieši saistīta ar klimata un enerģētikas politikas satvaru laikposmam līdz 2030. gadam. Eiropadome aicina pastiprināt centienus mazināt Eiropas lielo energoatkarību un atbalsta to, ka nekavējoties tiek īstenots visneatliekamāko pasākumu kopums, lai īstermiņā, pirms 2014.–2015. gada ziemas, stiprinātu Eiropas izturētspēju un palielinātu tās energodrošību. Tā vienojas jo īpaši par to, ka:
- ņemot vērā izvērtējumus par piegādes īslaicīgu traucējumu risku, tiks pastiprināti esošie ārkārtas un solidaritātes mehānismi, tostarp gāzes krātuves, ārkārtas infrastruktūra un reversās plūsmas, lai šo risku novērstu galvenokārt visneaizsargātākajās dalībvalstīs;
  - lai pastiprinātu ES energodrošību, attiecīgie enerģētikas infrastruktūras ieguldījumi, tostarp tie, kuros ir iesaistītas trešās valstis, būtu jāīsteno, pilnībā ievērojot visus ES iekšējā tirgus un konkurences noteikumus, kuri ir konsekventi jāpiemēro;

- ES sadarbosies ar saviem starptautiskajiem partneriem, lai mazinātu energoapgādes traucējumu risku;
- Enerģētikas kopiena, kuras mērķis ir paplašināt ES enerģētikas *acquis* piemērošanu, attiecinot to arī uz paplašināšanās procesā iesaistītajām valstīm un kaimiņreģiona valstīm, būtu jāpastiprina, lai nodrošinātu attiecīgā *acquis* piemērošanu minētajās valstīs.

Eiropadomes oktobra sanāksmes sagatavošanas posmā tā lūdza Padomei, pamatojoties uz Komisijas izstrādāto EEDS, sīkāk izvērtēt citus vidējā termiņā un ilgtermiņā īstenojamus pasākumus ES energodrošības pastiprināšanai. Eiropadome uzsvēra, cik svarīga ir energoefektivitāte, vietējās ražošanas turpmāka pilnveidošana, cik svarīgi ir vēl vairāk īstenot un integrēt Eiropas enerģijas tirgu, balstoties uz reģionālu pieeju, palielinot gāzes tirgus pārredzamību, un trūkstošās infrastruktūras izveides veicināšanu, lai līdz 2015. gadam izbeigtu dalībvalstu nošķirtību no Eiropas gāzes un elektrotīkliem. Atbilstīgi mērķim – līdz 2014. gada beigām pabeigt Eiropas enerģijas tirgus izveidi – ir jāpalielina savstarpējā savienotība, tostarp vēl vairāk izskatot Komisijas ierosināto jauno starpsavienojumu mērķi.

23. Eiropadome ne vēlāk kā 2014. gada oktobrī pieņems galīgu lēmumu par jauno klimata un enerģētikas politikas satvaru, tostarp par turpmākiem pasākumiem, kuru mērķis ir pastiprināt Eiropas energodrošību, un par konkrētiem mērķiem attiecībā uz starpsavienojumiem laikposmā līdz 2030. gadam. Tiks īstenoti visi centieni, lai ievērotu šo termiņu, par kuru panākta vienošanās.
24. Eiropadome arī atbalsta Romas G7 Enerģētikas iniciatīvu, kas ir paredzēta tam, lai īstenotu politiku, ar kuru paredz veidot konkurētspējīgāku, diversificētāku un noturīgāku enerģētikas sistēmu, kas rada mazāk siltumnīcefekta gāzu emisiju, veicinot drošu un ilgtspējīgu tehnoloģiju izmantošanu.

III. NĀKAMAIS IESTĀŽU DARBA CIKLS

25. Eiropadome pieņēma lēmumu, ar ko Eiropas Parlamentam piedāvā Žana Kloda Junkera kandidatūru Eiropas Komisijas priekšsēdētāja amatam. Eiropadomes priekšsēdētājs vadīs apspriedes saistībā ar citu personu iecelšanu amatā.
26. Eiropadome vienojās par secinājumiem pievienoto stratēģisko programmu. Tā aicina ES iestādes un dalībvalstis šīs prioritātes pilnīgi īstenot savā darbā. Turklāt programma iestādēm palīdzēs virzīt ikgadējo un daudzgadu plānošanu, kā arī likumdošanas plānošanu; iestādēm atbilstīgi būtu jāorganizē savs darbs. Eiropadome nodrošinās to, ka tiek regulāri pārraudzīta šo stratēģisko prioritāšu īstenošana.
27. Apvienotā Karaliste pauda zināmas bažas saistībā ar ES turpmāko attīstību. Šīs bažas būs jāklīdē.

Šajā sakarā Eiropadome atzīmēja, ka arvien ciešākas savienības koncepcija dažādām valstīm sniedz iespēju izvēlēties dažādus integrācijas ceļus, ļaujot virzīties uz priekšu tām, kuras vēlas integrāciju padziļināt, vienlaikus respektējot to valstu vēlmes, kuras nevēlas turpināt padziļināšanu.

Tiklīdz būs faktiski izveidota jaunā Eiropas Komisija, Eiropadome apsvērs, kā turpmāk notiks Eiropas Komisijas priekšsēdētāja iecelšana amatā, ievērojot Eiropas Līgumus.

IV. CITIJAUTĀJUMI

28. Eiropadome sveica Lietuvu ar tās sasniegto konverģenci, kuras pamatā ir pareiza ekonomikas, fiskālā un finanšu politika, un pauda gandarījumu par to, ka Lietuva ir izpildījusi visus Līgumā noteiktos konverģences kritērijus. Tā apstiprināja Komisijas priekšlikumu par euro ieviešanu Lietuvā no 2015. gada 1. janvāra.

Ukraina

29. Atsaucoties uz valstu un valdību vadītāju 6. marta un 27. maija paziņojumiem par Ukrainu, Eiropadomes 21. marta secinājumiem un Ārlietu padomes 23. jūnija secinājumiem par Ukrainu, Eiropadome pauž atbalstu miera plānam, par kuru pagājušajā nedēļā paziņoja prezidents Porošenko (*Poroshenko*). Tā pieņem zināšanai Krievijas prezidenta deklarāciju par principiālu atbalstu miera plānam un Federācijas Padomes lēmumu atsaukt pilnvarojumu izmantot Krievijas karaspēku, lai militāri iejauktos Ukrainā.
30. Eiropadome pauž nožēlu par to, ka ar pamieru, kuru ievēro Ukrainas varas iestādes, tomēr nav izdevies pilnībā pārtraukt militārās sadursmes. Tāpēc tā aicina visas puses patiesi apņemties īstenot miera plānu un stingri atbalstīt militāro darbību izbeigšanu. Tā mudina Krievijas Federāciju aktīvi izmantot savu ietekmi uz nelegāli bruņotajiem grupējumiem un pārtraukt ieroču un kaujinieku plūsmas pāri robežai, lai panāktu ātrus un reālus rezultātus saspīlējuma mazināšanā. Eiropadome pauž atbalstu EDSO uzraudzībai attiecībā uz miera plāna īstenošanu, kā arī atbalsta tās lomu pamiera atbalstīšanā un efektīvas robežkontroles izveidē.
31. Eiropadome apliecina savu apņemšanos sniegt atbalstu ekonomikas stabilizācijas procesam Ukrainā un atzinīgi vērtē divus nesen veiktos nozīmīgos Komisijas maksājumus, kuru kopējā summa ir EUR 750 miljoni, saistībā ar valsts veidošanas līgumu un makrofinansiālo atbalstu. Šajā kontekstā Eiropadome ar interesi gaida augsta līmeņa līdzekļu devēju koordinācijas sanākumi par Ukrainu, kas notiks Briselē 8. jūlijā.

32. Pēc Eiropadomes marta secinājumiem un lēmuma neatzīt nelikumīgo Krimas un Sevastopoles aneksiju tā atzinīgi vērtē darbu, ko Komisija veikusi, lai īstenotu šo politiku, un lēmumu aizliegt importēt Krimas un Sevastopoles izcelsmes preces, kam nav Ukrainas sertifikāta.
33. Eiropadome atgādina, ka Eiropas Komisija, EĀDD un dalībvalstis ir veikušas sagatavošanās darbu attiecībā uz mērķtiecīgiem pasākumiem, kā martā to lūdza Eiropadome, lai nekavējoties varētu spert turpmākus soļus. Šajā ziņā Eiropadome sagaida, ka līdz pirmdienai, 30. jūnijam, būs veikti šādi pasākumi:
- būs panākta vienošanās par EDSO pārraudzītu pārbaudes mehānismu attiecībā uz pamieru un efektīvu robežkontroli;
  - Ukrainas iestādēm būs nodoti atpakaļ trīs robežkontroles punkti (*Izvarina (Izvarino)*, *Dolžanska (Dolzhanskiy)*, *Krasnopartizanska (Krasnopartizansk)*);
  - būs atbrīvoti ķīlnieki, tostarp visi EDSO novērotāji;
  - būs sāktas jēgpilnas sarunas par prezidenta Porošenko miera plāna īstenošanu.

Padome novērtēs situāciju un, ja būs nepieciešams, pieņems vajadzīgos lēmumus.

Eiropadome uzsver savu apņemšanos jebkurā brīdī sarīkot atkārtotu sanākumi saistībā ar nozīmīgiem papildu ierobežojošiem pasākumiem.

*****

34. Eiropadome apstiprināja Padomes 2014. gada 24. jūnija secinājumus par Albāniju.
-

SAVIENĪBAS STRATĒĢISKĀ PROGRAMMA PĀRMAIŅU LAIKĀ

2014. gada maijā Eiropā notikušās vēlēšanas aizsāk jaunu likumdošanas ciklu. Šī politiskā atjaunošanās notiek tieši tajā brīdī, kad mūsu valstis atgūstas no vairākus gadus ilgušās ekonomikas krīzes un ir pieaugusi sabiedrības vilšanās politikā. Ir īstais brīdis noteikt, kādiem jautājumiem, mūsaprāt, Savienībai būtu jāpievērš galvenā uzmanība un kā tai būtu jādarbojas.

Eiropadome šodien vienojās par piecām visaptverošām prioritātēm, kas nākamajos piecos gados noteiks virzienu Eiropas Savienības darbībai: spēcīgākas ekonomikas ar vairāk darbvietām; sabiedrības, kuras spēj dot iespējas un aizsargāt; droša enerģētikas un klimata jomas nākotne; uzticama pamatbrīvību telpa; efektīva kopēja rīcība pasaulē.

Ņemot vērā nozīmīgos pārbaudījumus, kas būs jāpārvar mūsu sabiedrībām, rīcība šajās jomās ir ļoti svarīga. Kaut arī atgūšanās Eiropā notiek arvien straujāk, bezdarbs – īpaši jauniešu bezdarbs – mums joprojām sagādā vislielākās bažas, un nevienlīdzība pieaug. Tajā pašā laikā pasaules ekonomika strauji mainās. Digitālajā laikmetā sacensība par inovācijām, prasmēm un tirgiem visas mūsu valstis spiež prognozēt un pielāgoties, lai panāktu uzplaukumu. Nepietiekami dabas resursi, enerģijas cena un klimata pārmaiņu ietekme ir svarīgas problēmas; Eiropas pašreizējā energoatkarība ir viena no vājajām vietām. Radikalizācija un ekstrēmisms raisa bažas visā pasaulē. Ģeopolitisku stabilitāti pat pie mūsu robežām nevar uzskatīt par pašsaprotamu lietu. Problemātiskas ir demogrāfijas tendences – sabiedrības novecošana rada papildu slogu mūsu sociālās drošības sistēmām un nelikumīgas migrācijas plūsmas liek meklēt kopējas atbildes un rīkoties saskaņoti.

Šādā kontekstā Savienības darba pirmajam mērķim nākamajos gados ir jābūt šādam – sagatavot mūsu sabiedrības nākotnei un veicināt uzticēšanos.

Eiropas valstīm ir unikāla iespēja veidot pārmaiņas – gan katrai atsevišķi, gan kopā kā Savienībai. Mūsu daudzveidība ir priekšrocība, mūsu vienotība dod spēku. Mūsu Savienībā pastāv dažādu pakāpju sadarbība un integrācija. Mūsu paplašināšanās politika turpina veicināt demokrātiju un labklājību.

Atbilstīgi subsidiaritātes un proporcionālītātes principiem Savienībai sava rīcība ir jākoncentrē uz tām jomām, kur tā dod patiesus ieguvumus. Ja dalībvalstis tos pašus mērķus var sasniegt labāk, tai būtu jāatturas no rīcības. Savienības ticamība ir atkarīga no tās spējas nodrošināt lēmumu un saistību pienācīgu izpildi. Lai to panāktu, ir vajadzīgas spēcīgas un uzticamas iestādes, tomēr pozitīvu ieguldījumu sniegs arī ciešāka valstu parlamentu iesaiste. Pats svarīgākais – uzsvars būtu liekams uz konkrētiem rezultātiem turpmāk izklāstītajās piecās jomās.

1. Nodarbinātības, izaugsmes un konkurētspējas Savienība

Mūsu valstis atgūstas no dziļākās ekonomikas krīzes, kādu ir piedzīvojuši šī paaudze. Mēs redzam, ka centieni un reformas dod rezultātus. Taču tā nebūs atgriešanās pie pagājušo gadu solījumiem. Joprojām pastāv būtiskas problēmas – lēna izaugsme, liels bezdarbs, nepietiekami publiskie un privātie ieguldījumi, makroekonomikas nelīdzsvarotība, valsts parāds un konkurētspējas trūkums. Mēs ievērojam Stabilitātes un izaugsmes paktu. Visām mūsu ekonomikām ir jāturpina veikt strukturālās reformas. Nepārprotami ir tas, ka mūsu kopējais spēks ir atkarīgs no ikkatras valsts panākumiem. Tieši šā iemesla dēļ Savienībai ir jāveic vārienīgi pasākumi, lai veicinātu izaugsmi, palielinātu ieguldījumus, radītu vairāk un labākas darbvietas un mudinātu veikt reformas konkurētspējas nodrošināšanai. Tāpēc arī ir pēc iespējas labāk jāizmanto esošajos Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumos iestrādātais elastīgums.

Gaidāmā stratēģijas "Eiropa 2020" pārskatīšana būs laba iespēja to pilnībā saskaņot ar šo stratēģisko programmu.

Tādēļ prioritātes, ko mēs nosakām Savienībai nākamajiem pieciem gadiem, ir šādas:

- **pilnībā izmantot vienotā tirgus potenciālu visos tā aspektos** – izveidojot preču un pakalpojumu iekšējo tirgu; līdz 2015. gadam izveidojot digitālo vienoto tirgu;
- **veicināt uzņēmējdarbības gaisotni un darbvietu radīšanu**, it īpaši attiecībā uz MVU – atvieglojot piekļuvi finansējumam un ieguldījumiem; nodrošinot noturīgāku regulējumu finanšu jomā; uzlabojot darba tirgu darbību un novirzot nodokļus no darbaspēka; mērķtiecīgi samazinot nevajadzīgus administratīvos slogus un atbilstības nodrošināšanas izmaksas, respektējot patērētāju un darba ņēmēju aizsardzību, kā arī veselības un vides apsvērumus;

- **ieguldīt un sagatavot mūsu ekonomikas nākotnei** – risinot novēlotās vajadzības pēc ieguldījumiem transporta, enerģētikas un telesakaru infrastruktūrā, kā arī energoefektivitātē, inovācijā un pētniecībā, prasmēs, izglītībā un inovācijā; pilnvērtīgi izmantojot ES strukturālos fondus; mobilizējot pareizo privātā un publiskā finansējuma kombināciju un atvieglojot ilgtermiņa ieguldījumus; izmantojot un attīstot finanšu instrumentus, piemēram, Eiropas Investīciju bankas finanšu instrumentus, jo īpaši ilgtermiņa projektiem; nodrošinot pareizo tiesisko regulējumu ilgtermiņa ieguldījumiem;
- **pastiprināt to, lai Savienība pasaules mērogā būtu pievilcīga** kā ražošanas un ieguldījumu vieta ar spēcīgu un konkurētspējīgu rūpniecisko pamatu un zeļošu lauksaimniecību, un līdz 2015. gadam savstarpēja un abpusēja izdevīguma un pārredzamības garā pabeigt sarunas par starptautiskiem tirdzniecības nolīgumiem, tostarp par transatlantisko tirdzniecības un ieguldījumu partnerību;
- **padarīt ekonomisko un monetāro savienību par stabilāku un noturīgāku stabilitātes un izaugsmes faktoru:** ar spēcīgāku eurozonas pārvaldību un spēcīgāku ekonomikas politikas koordināciju, konvergenci un solidaritāti, vienlaikus respektējot vienotā tirgus integritāti un saglabājot pārredzamību un atvērtību pret tām ES valstīm, kuru valūta nav euro.

2. Savienība, kas visiem pilsoņiem dod iespējas un viņus aizsargā

Eiropieši ir baudījuši iespējas, ko ir devusi integrēta ekonomika ar atvērtām robežām, bet ne visi šos ieguvumus izjūt nekavējoties. Daudzi izjūt nabadzību vai sociālu atstumtību vai baidās no tās.

Savienībai ir jāturpina darbs, kas tai padodas, un jāturpina pavērt ceļu iespējām, tomēr tā ir arī jāuztver un jāizjūt kā aizsardzības avots. Cilvēki gaida gan to, ka Eiropa aizsargās viņu intereses un nepieļaus apdraudējumus, gan to, ka tā respektēs viņu identitāti un piederības izjūtu. Savienībai ir jābūt spēcīgākai ārēji un gādīgākai iekšēji.

Tādēļ, ievērojot dalībvalstu kompetences – jo dalībvalstis ir atbildīgas par savām sociālās drošības sistēmām –, Savienībai šajā jomā turpmākajiem pieciem gadiem mēs nosakām šādas prioritātes:

- **palīdzēt attīstīt prasmes un veicināt talantus un dzīves iespējas visiem** – pastiprinot cīņu pret jauniešu bezdarbu, jo īpaši attiecībā uz jauniešiem, kuri ir pārtraukuši izglītību, nodarbinātību vai apmācības; veicinot pareizās prasmes saistībā ar mūsdienīgu ekonomiku un mūžizglītību; atvieglojot darba ņēmēju mobilitāti, jo īpaši jomās, kurās ir pastāvīga vakanču vai prasmju neatbilstība; aizsargājot vienu no Savienības četrām pamatbrīvībām – visu ES pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties, apmesties uz dzīvi un strādāt citās dalībvalstīs, tostarp tās aizsargājot pret iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu vai krāpnieciskiem pieprasījumiem;
- **garantēt taisnīgumu** – apkarojot nodokļu nemaksāšanu un krāpšanu nodokļu jomā tā, lai visi taisnīgi maksātu savu nodokļu daļu;
- **palīdzēt nodrošināt, ka visām mūsu sabiedrībām ir drošības tīkli, lai sniegtu atbalstu pārmaiņu procesā un lai mazinātu nevienlīdzību**, – ar sociālās aizsardzības sistēmām, kas ir efektīvas, taisnīgas un pielāgotas nākotnei; patiešām – arī ieguldījumiem cilvēkkapitālā un sociālajā struktūrā ir svarīga nozīme saistībā ar ilgtermiņa labklājības izredzēm Eiropas ekonomikā.

3. Virzība uz enerģētikas savienību ar politiku klimata jomā, kura vērsta uz nākotni

Ģeopolitiskie notikumi, pasaules mēroga konkurence enerģētikas jomā un klimata pārmaiņu ietekme rosina pārdomāt mūsu enerģētikas un klimata stratēģiju. Mums jāizvairās no tā, ka Eiropa ir pārāk atkarīga no degvielas un gāzes importa. Lai nodrošinātu, ka mūsu nākotne enerģētikas jomā tiek pilnībā kontrolēta, mēs vēlamies veidot enerģētikas savienību, kuras mērķis ir nodrošināt cenu ziņā pieejamu, drošu un ilgtspējīgu enerģiju. Energoefektivitāte ir būtiska, jo vislētākā un vistīrākā enerģija ir tā, kas netiek patērēta.

Ņemot vērā šo pārbaudījumu, mūsu enerģētikas un klimata jomas politikā nākamajos piecos gados vajadzētu koncentrēties uz:

- **cenu ziņā pieejamu enerģiju** uzņēmumiem un iedzīvotājiem – ar uzlabotu energoefektivitāti mazinot enerģijas pieprasījumu; pabeidzot veidot mūsu integrēto enerģijas tirgu; rodot veidus, kā palielināt Savienības spējas aizstāvēt savas intereses; palielinot gāzes tirgus pārredzamību; veicinot pētniecību, attīstību un Eiropas rūpniecisko pamatu enerģētikas jomā;
- **drošu enerģiju** visām valstīm – paātrinot energoapgādes un enerģijas piegādes ceļu dažādošanu, tostarp izmantojot atjaunojamus, drošus un ilgtspējīgus energoresursus un citus vietējos enerģijas avotus, lai mazinātu energoatkarību, jo īpaši atkarību no viena avota vai piegādātāja; attīstot vajadzīgo infrastruktūru, piemēram, starpsavienojumus; privātiem un publiskiem dalībniekiem paredzot pareizo plānošanas grafiku tā, lai tie varētu pieņemt lēmumus par vidēja termiņa un ilgtermiņa ieguldījumiem;
- **zaļu enerģiju** – cīņā pret globālo sasilšanu saglabājot vadošo lomu laikposmā līdz Apvienoto Nāciju Organizācijas Pušu konferences sanāksmei 2015. gadā Parīzē un arī pēc tam, tostarp nosakot tādas vērienīgus mērķus laikposmam līdz 2030. gadam, kuri pilnībā atbilst 2050. gadam izvirzītajiem ES mērķiem, par ko panākta vienošanās.

4. Brīvības, drošības un tiesiskuma Savienība

Pilsoņi sagaida, ka viņu valdība nodrošinās tiesiskumu, aizsardzību un taisnīgumu, pilnīgi ievērojot pamattiesības un likuma varu. Tam ir vajadzīga arī kopīga Eiropas mēroga rīcība, kas balstīta uz mūsu pamatvērtībām. Ņemot vērā to, ka tādām parādībām kā terorisms un organizētā noziedzība piemīt pārrobežu dimensija, ir vajadzīga spēcīgāka ES mēroga sadarbība. Tas pats attiecas uz tieslietu jautājumiem, jo pilsoņi arvien vairāk studē, strādā, veic darījumdarbību, precas un rada bērnus visā Savienībā. Vēl viens pārbaudījums nākamajos gados būs migrācijas plūsmu pārvaldība, kuras palielinās lielā pasaules daļā valdošās nestabilitātes un nabadzības dēļ un demogrāfijas tendenču dēļ – tas ir jautājums, kurā vajadzīga solidaritāte un taisnīga atbildības sadale.

Tāpēc prioritātes, ko mēs nosakām Savienībai nākamajiem pieciem gadiem, ir šādas:

- **labāk pārvaldīt migrāciju visos tās aspektos** – risinot konkrētu prasmju nepietiekamības problēmu un piesaistot talantus; stingrāk reaģējot uz nelikumīgu migrāciju, arī īstenojot labāku sadarbību ar trešām valstīm, cita starpā atpakaļuzņemšanas jautājumos; ar spēcīgu patvēruma politiku aizsargājot tos, kam tas ir vajadzīgs; mūsdienīgi pārvaldot Savienības ārējās robežas;
- **novērst un apkarot noziedzību un terorismu** – apkarojot organizēto noziedzību, piemēram, cilvēku tirdzniecību, cilvēku kontrabandu un kibernoziēdzību; cīnoties pret korupciju; apkarojot terorismu un cīnoties pret radikalizāciju, – vienlaikus garantējot pamattiesību un vērtību ievērošanu, tostarp personas datu aizsardzību;
- **uzlabot mūsu valstu tiesu iestāžu sadarbību** – veidojot saiknes starp dažādām tieslietu sistēmām un tradīcijām; stiprinot kopējus rīkus, tostarp *Eurojust*; izmantojot spriedumu savstarpēju atzīšanu, lai pilsoņiem un uzņēmumiem būtu vienkāršāk izmantot savas tiesības visā Savienībā.

5. Savienība kā spēcīga pasaules mēroga dalībiece

Neseni notikumi rāda, cik strauji mainīga ir kļuvusi stratēģiskā un ģeopolitiskā vide, tostarp arī pie Savienības austrumu un dienvidu robežām. Pašlaik nestabilitāte mūsu plašākā kaimiņreģionā ir tik liela kā vēl nekad. Vienlaikus vēl nekad nav bijis tik svarīgi sadarboties ar mūsu partneriem savstarpēju vai globālu interešu jautājumos. Lai aizstāvētu mūsu intereses un vērtības un aizsargātu pilsoņus, ļoti svarīga ir spēcīgāka Eiropas Savienības iesaiste pasaules notikumos.

Tādēļ turpmākajos gados būs svarīgas šādas ārpolitikas prioritātes:

- **maksimāli pastiprināt mūsu ietekmi** – nodrošinot dalībvalstu un ES ārpolitikas mērķu savstarpēju atbilstību un uzlabojot koordināciju un saskaņotību starp galvenajām ES ārējās darbības jomām, piemēram, tirdzniecību, enerģētiku, tieslietām un iekšlietām, attīstību un ekonomikas politiku;
- **būt spēcīgai partnerei mūsu kaimiņreģionā** – veicinot stabilitāti, labklājību un demokrātiju valstīs, kas ir mūsu Savienības vistuvākie kaimiņi Eiropā, Vidusjūras reģionā, Āfrikā un Tuvajos Austrumos;
- **veidot attiecības ar mūsu globālajiem stratēģiskajiem partneriem**, jo īpaši ar mūsu transatlantiskajiem partneriem, plašā jautājumu lokā, aptverot jautājumus no tirdzniecības un kibernetikas līdz cilvēktiesībām un konfliktu novēršanai, ieroču neizplatīšanai un krīžu pārvarēšanai, – izmantojot gan divpusējas attiecības, gan daudzpusējus forumus;
- **pilnveidot sadarbību drošības un aizsardzības jomā**, lai mēs varam izpildīt savas saistības un pienākumus visā pasaulē – stiprinot kopējo drošības un aizsardzības politiku, nodrošinot pilnīgu savstarpēju papildināmību ar NATO; nodrošinot, ka dalībvalstis uztur un attīsta vajadzīgās civilās un militārās spējas, tostarp ar resursu apvienošanu un koplietošanu; pastiprinot Eiropas aizsardzības nozari.

*****

EIROPADOMES APSTIPRINĀTIE DOKUMENTI

- *Padomes 2014. gada 24. jūnija ziņojums par 2014. gada konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem*
- *Padomes 2014. gada 24. jūnija secinājumi par Albāniju*
- *Eiropas Savienības Jūras drošības stratēģija*
- *Padomes 2014. gada 19. maija secinājumi attiecībā uz gada ziņojumu par ES oficiālo attīstības palīdzību*